

РЕШЕНИЕ

№ 6479

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 179 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА**

при участието на секретаря Р.Д.

като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА** Гражданско
дело № 20221110140168 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени искове при правна квалификация чл. 79, ал.1 и вр.
чл. 265 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД, при условията на алтернативност чл. 59 ЗЗД.

Ищецът „Г.Д.И.Н.“ твърди, че между него и ответника е бил сключен договор №
4916/21.07.2020 г. с предмет „Авариен ремонт на водопровод в З.К.“ на стойност 59
622,72лв., като договорът е сключен по реда на ЗОП. Заявява, че договорът е изпълнен и на
ответника е заплатена сума в размер на 57 131,28 лв. Посочва, че при извършена проверка от
АДФИ са установени несъответствия между действително изпълнените и заплатени
количества СМР по договора, като е установена, че от страна на ищеца е заплатена сума в
размер на 24101,66лв. – представляваща разлика между стойността на действително
извършеното и заплатеното. В уточнителна молба ищецът заявява, че установените
несъответствия се изразяват в замерена по-малка дължина на водопровода и по-малки
количества на изкопните и на насипните работи. По офертата, неразделна част от договора,
е отразено количество СМР на обща стойност 59 622,72 с ДДС. Общо актуваното
количество СМР /протокол образец 19/ е на обща стойност 57 131,28 лв. с ДДС.

Общата стойност на установените от вещното лице несъответствия е 20 084,72 лв. без
ДДС или 24 101,65 лв. с ДДС, съответно претендираната сума за възстановяване е 24 101,65
лв. с ДДС, представляваща установената разлика между стойността на действително
извършените СМР по договора и стойността на извършените плащания по него, тъй като
последната е в по-висок размер.

Твърди се, че ищецът е поканил ответното дружество да върне заплатената в повече
сума, но е налице отказ от негова страна, с което се обосновава и правният интерес от
предявяване на настоящия иск. Претендира разноски.

При условията на алтернативност твърди, че претендира процесната сума на
основание чл. 59 ЗЗД.

В срока за отговор по чл.131 ГПК ответникът дава становище за недопустимост и
неоснователност на предявения иск. Заявява, че не е налице фактическият състав на чл. 59
ЗЗД, доколкото между страните са налице договорни взаимоотношения. Заявява, че е
изпълнил в цялост сключения по делото Договор в уговорения обем и качество, като

работата по договора е изцяло приета от изпълнителя.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Между страните не е спорно, че е сключен договор за извършване на СМР с предмет аварийен ремонт на водопровод в З.К. на стойност 59 622,70 лв.; че от страна на ищеца е платена стойността на извършените СМР; че в З.К. към момента на извършване на ремонта е била налична и допусната транспортна техника и служители на строителя са работили на обекта.

По делото е представен Договор № 4916/21.07.2020 г. сключен между Г.Д.И.Н.“, в качеството му на възложител, от една страна, и „Г.“ ЕООД, в качеството му на изпълнител, от друга. От съдържанието на представения договор се установява, че на ответника е възложено извършването на СМР на Аварийен ремонт водопровод в ЗООТ Кремиковци, отразени в Приложение 1-Предложение на изпълнителя на обща стойност 49 685,60 лв. без ДДС или 59 622,72 лв. с ДДС. Съгласно чл. 2 от Договора, цената е за цялостно извършване на дейностите, включени в предмета на поръчката, включително цената на вложените материали, оборудване, разходи за труд и доставки, механизация, енергия, складиране, подготовка на строителството, извънреден труд, осигуряване на нормативно определените безопасни условия на труд на строителната площадка по време на извършване на строителните работи, необходими за строителството помощни видове СМР и материали, провеждане на проби и изпитвания и всички други присъщи разходи. В същия член е посочено и че цените на отделните СМР са крайни и включват стойността на всички влагани материали, доставно-складови, разходи за механизация, трудови разходи, осигуровки и всякакви други преки и непреки разходи. Посочено е и че договорените цени на видовете работи няма да бъдат променяни за целия период на изпълнение на СМР, че цената на финансовия риск за срока на изпълнение на СМР също е включена в цената по настоящия договор, както и че единичните цени за изпълнение на СМР, не подлежат на промяна, в това число и че при промяна на количествата на даден вид работа не е предпоставка за промяна на единичната цена. Съгласно чл. 2, ал. 7 от Договора окончателната стойност се определя на база протоколи /обр. 19/ за действително извършени работи, подписани от изпълнителя и възложителя, като същата не може да надвиша стойността посочена в договора, а именно 49 685,60 лв. без ДДС или 59 622,72 лв. с ДДС.

В оферта от „Г.“ ЕООД /л.17/ са описани различните видове СМР, в това число и стойността им, както следва: машинен изкоп на отвал 4 896,00 лв.; ръчен изкоп 3103,20 лв.; машинно изкъртване на скални маси – 4512,00 лв.; доставка и обратен насип пясък – 12060,00 лв.; обратен насип 5018,40 лв.; доставка и монтаж на тръби ПЕВП ф63 – 18 600,00 лв.; направа на връзка със съществуващ водопровод 160,00 лв. и доставка и монтаж на ТСК2 с шиш и охранително гърне – 450,00 лв., или на обща стойност 48 799,60 лв. без ДДС и 58 559,52 лв. с ДДС.

Видно от заповед № Л – 218/17.07.2020 г. на Министерство на правосъдието, Г.Д.И.Н.“ затвора – град София, I-ва категория, е назначена комисия, която да прегледа постъпили оферти и да определи фирма изпълнител по най-ниска предложена ценова оферта. Видно от протокол от 20.07.2020 г. на комисията, е предложена фирмата-ответник, с която е и подписан процесният договор.

Представено е приложение № 2 – Протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа от 31.07.2020 г., подписан между технически ръководител Светлин Иванов Димов, възложител Десислав Трайков и строителя Марио Г.ев Павлов, в който е посочено, че се открива строителна площадка.

Представена е фактура № 2000002198/22.07.2020 г., както и преводно нареждане, от които се установява, че е извършено авансово плащане в размер на 50 % или за сумата от **29 811,36 лв.** в полза на ответното дружество.

Представена е и втора фактура № 3000002200/22.10.2021 г. за сумата от **27 319,92 лв.** с ДДС, както и платежно нареждане, от които се установява, че посочена сума е заплатена в

полза на ответното дружество.

Представен е протокол за приемане на извършени СМР от 21.10.2020 г., подписан от представители на възложителя гл. инсп. Й.Й. и строителя М.П., в който е посочено, че след проверка на място е установено, че към 21.10.2020 г. са извършени и подлежат на заплащане следните СМР: машинен изкоп на отвал – 765,00 лв.; ръчен изкоп – 3103,20 лв.; машинно изкъртване на скални маси – 6551,80 лв.; доставка и обратен насип пясък 17085,00 лв.; обратен насип 5018,40 лв.; доставка и монтаж на тръби ПЕВП ф63 – 10416,00 лв.; направа на връзка със съществуващ водопровод 320,00 лв.; поставяне на кранове ф63 – 654,00 лв.; почистване на трасе с булдозер – 3696,00 лв. или всичко с ДДС 57 131,28 лв.

Представено е писмо от Министерство на правосъдието, Г.Д.И.Н.“ адресирано до М.П. – управител на ответното дружество, в което е посочено, че след извършена проверка е установено несъответствие между действително изпълнени и заплатени количества СМР по процесния договор на стойност 24 101,66 лв. с ДДС и е направено искане за възстановяване на посочената сума в 7 дневен срок от получаване на уведомлението.

Представено е писмо от ответното дружество от 06.06.2022 г., адресирано до старши комисар Васил Кордев, началник на затвора София, в което е изложено, че дружеството-изпълнител не е съгласно с констатациите, т.к. липсват доказателства, направено е искане за свикване на комисия, която да направи повторни измервания на извършените СМР, с участието на представител на фирмата-изпълнител.

От ищеца е изпратена и нотариална покана до ответника, с искане за възстановяване на сумата от 24 101,66 лв. ДДС. В същата нотариална покана е посочено и че са констатирани недостатъци на извършените СМР: 1. Възникващи аварии на изградения по договора водопровод при опит да се експлоатира; 2. Липса на свързаност между съществуващата преди водопроводна система на ЗОЗТ Кремиковци и новоизградената; 3. Несъответствие по технически характеристики на изградената водопроводна система в режим на експлоатация. Направено е искане за отстраняване за сметка на ответното дружество на установените дефекти и недостатъци. Нотариалната покана е връчена на ответника на 05.07.2022 г. Ответникът в отговор до старши Комисар Васил Кордев, началник на затвора гр. София, е посочил, че дружеството не счита, че са налице основания за заплащане на претендираната сума, както и че работата е качествено извършена и приета от ищеца.

От страна на ответника е представено, писмо адресирано до Р.Й., държавен финансов инспектор, в което са описани подробно извършените дейности, като е посочено, че СМР са изпълнени изцяло с оглед възложеното.

Представен е доклад № ДИД2-СФ-43/22.06.2022 г. за извършена финансова инспекция на Г.Д.И.Н.“. От страна на ответника са представени снимки /л.130 и сл./

Представен е констативен протокол от 02.08.2022 г., в който е посочено, че след направен оглед е констатирано, че след пускане на захранването на изградения от фирмата водопровод е установено, че тръбата е прекъсната от механична повреда /скъсана/ на около 180м от шахта № 2; на около 1м от шахта №2 на прав участък е дефектирала положената полиетиленова тръба с диаметър ф63; на около 1м от шахта № 3 на прав участък е дефектирала положената тръба с диаметър ф63; в протокола е посочено, че страните се уговорили, фирмата-изпълнител да отстрани възникналите дефекти за тяхна сметка. Така посоченият протокол е подписан от мл. инсп. Т.И., Г. Х., Д.Г. – комисия на ищеца, и М.Б. представител на ответното дружество.

Изслушани са показанията на М.Д.Б. – свидетел на ответника, който разказва, че е работил при ответника в периода месец юли-октомври 2020 г., както и че е изпълнявал водопровод на З.К.. Сочил, че в нито един момент не са работили по проект, скица или какъвто и да било документ. Трасетата им ги показвали хора, служители на З.К. през цялото време. С тях били почти всеки ден енергетика на затвора Г. Х., домакинката Т.И., заместник началника на затвора А. и началника на затвора Й.. На свидетеля са предявени, представените от ответника снимки, в о.с.з., като същият е посочил, че са работили по трасе

№ 1 и 2. Изкопни дейности били направени по двете трасета. Първо зачистили целия терен на водопровода, след това изкопали на дълбочина и ширина до метър и десет, метър и двадесет, широчина метър. Цялото трасе било 840 линейни метра, на двете трасета общо. Излага, че са полагали фракция, тръба фи63, връщане на фракция, връщане на земни маси. Машинното копаене се извършвало с комбиниран багер на широчина метър-на места, на метър и двадесет-на други места. Освен багер, използвали и друга машина, която била с чук, т.к. почти цялото трасе – 95% било със скална маса. Последната била повече в трасе № 2. Използвали ръчно копаене. Почти по цялото трасе имало ръчен изкоп и разстилане на фракция. Разяснява, че фракцията представлява ситен пясък, който се използва за уплътнение на тръбата. Фракцията била 20 см. отдолу под тръбата и от 15-20 см. над тръбата. Отстрани широчината на изкопа била метър. След като се положи тръбата, върху нея, се поставяла сигнална лента и се възвръщала земна маса. Така посочено твърди, че е извършено с работници на фирмата-ответник. Разказва също, че имало работници от затвора, които почиствали след тях, но на тях не били възлагани изкопни работи. Сочил, че веднага след полагането на тръбата и след възвръщане на насипа, било свързано трасето от резервоара до котелното. Второто трасе било свързано 2022 г. Свидетелят твърди, че сметките не съответстват, както и че тези от тяхна страна са много повече. Поради липса на бюджет трябвало да се вмъкнат в определения такъв. Разказва, че са ги викали и за отстраняване на дефекти, на което фирмата-ответник веднага се отзовала. Сочил, че никога не е викан, както и че никога не е присъствал на замервания, извършени от ищеца. Свидетелят разказва и още, че изкопът не би могъл да бъде равен, доколкото имало голяма денивелация на целия терен, както и скални маси. Сочил, че с булдозер бил почистен на кота 0 целият терен. Булдозерът вървял на 3-4 метра като широчина на изчистване, на гребло. Твърди, че старият водопровод му е показан от домакина, от заместник началника А. и от енергетика Г. Х.. Било му показано от къде да минат. Старият водопровод не се виждал. Представители на ищеца му казали откъде върви и откъде трябва да минат, за да не го повредят и да няма аварии. На последно място свидетелят е посочил, че е присъствал при приемане на извършената работа, като представители на ищеца подписали всичко без никакъв проблем и били много доволни от извършените действия и бързината. Съдът кредитира показанията на свидетеля Борисов като логични, последователни, вътрешно непротиворечиви и кореспондиращи с останалия доказателствен материал по делото, поради което им дава вяра.

По делото е постъпило писмо от Агенция за държавна финансова инспекция, с приложено експертно заключение, изготвено от инж. Н.Н. досежно определяне на действително извършените СМР. В представеното заключение е посочено, че водопроводът е изпълнен без работен проект, без разрешение за строеж и не е въведен в експлоатация от компетентните органи. Сочил се, че дължината на целия водопровод горна част от сграда до сграда е ок.309м., в т.ч. 14м. в резервоар за вода, 22м. положени на открито след резервоара за вода, в абонатна станция 23 м., положен в изкоп водопровод е ок.250м., отчитайки наклона на терена от ок.10 %, надморските височини били, както следва: водонапорна кула 728 м., край на водопровода 696 м. Долната част на водопровода била с денивелация от ок.35 м., надморските височини били от 659 м. до 694 м. Дължината на водопровода била ок.514 м., от които в изкоп били ок.504 м. Замерените дълбочини на изкопа до тръба водопровод били ок.70 см. в горната част и ок.50 см. в долната част. Тръбата на долната част от водопровода била без топлоизолация и не била свързана нито от едната, нито от другата страна. Освен това не била положена с необходимата дълбочина против замръзване и участъци от водопровода били напълно разкрити вследствие на оттичане на дъждовни води. Дадено е заключение, че долната част от водопровода, трудно би могла да се използва по предназначение.

Изслушани са свидетелските показания на Г. В. Х., който разказва, че работи в З.К. като енергетик. Знаел за ремонта на водопровода, извършен през 2020 г. Минавал бил само да види какво правят – копаели земята и полагали тръби, нямало булдозери за изравняване на терена. Теренът не бил изравняван. Твърди, че имало един багер и се копаело на ръка. На свидетеля са предявени, представените от ответника снимки. Свидетелят е посочил, че не

бил виждал булдозера. Отрича да е показвал на изпълнителя съществуващото трасе на водопровода и нямал представа кой го е показал. Разказва, че е бил изкопан ров, положена тръба. Пясък не бил полаган. Не бил виждал сигнална лента. Тръбите били засипани. Излага, че не се наложило земята да се разбива с чукове, той поне не бил видял. През периода на ремонта ходил пет-шест пъти на строежа. Един път видял багер да копае. Съдът счита, че показанията на свидетеля Х. са противоречиви, доколкото веднъж се твърди, че е ходил няколко пъти на строежа да види какво се прави, после се сочи какво всъщност е правено по време на ремонтните дейности, поради което не кредитира показанията.

По делото е изслушана съдебно-техническа експертиза. Вещото лице е посочило, че на 01.11.2023 г. е извършил оглед и измервания на обекта в присъствието на Д.Г., Г. Х. — представители на ГДИН и М.Б. — представител на „Г.“ ЕООД, в резултат на което било установено, че едното трасе на водопровода от разпределителна шахта, намираща се до асфалтов път и помпена станция, минавало покрай оградата на поземления имот на общежитието до следваща разпределителна шахта, с дължина от 498 м. Другото трасе минавало от сграда топлинен център до напорен резервоар за вода, с дължина на изкопа 267 м. Около 22 м от водопровода бил положен открит на терена с топлоизолация. Общата дължина на изкопа се сочи, че е 765 м и дължина на водопровода - 787 м. Имайки предвид измерените дължини и приложените снимки по време на строителството и наличните следи по терена според експерта средната широчина на изкопа е 1 м, а средната дълбочина 0,80 м. Процентното съотношение на земни почви към скални било 60:40. Обемът на изкопаните земни почви бил завишен с коефициент на разбухване 25 %, а на изкопаните скални почви с 45 %. Пясъчната подложка на дъното на изкопа обикновено била с дебелина 0,25 м. Вещото лице е посочило, че са извършени СМР, отразени в Протокол за приемане на извършени СМР от 21.10.2020 г. по договор 4916/21.07.2020 г., но Позиция 9 от Протокола не била посочена в офертата на Изпълнителя и в случая се явявала като непредвиден вид СМР. На поз. 8 била променена единичната цена от офертата на Изпълнителя. Стойностите на извършените видове и количества СМР според експерта възлиза на 27077,65 лв. без ДДС или 32493,18 лв. ДДС.

По делото е изслушана и допълнителна експертиза, която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена. Вещото лице е посочило, че стойностите на извършените видове и количества СМР, съобразявайки и показанията на М.Б., които съдът както бе посочено по-горе кредитира, възлиза на 36 633,92 лв. без ДДС или 43 960,70 лв. с ДДС. Експертът отново е посочил, че позиция 9 от Протокол обр. 19 не е посочена в офертата на Изпълнителя, както и че на поз. 8 е променена единичната цена от офертата на Изпълнителя.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи от правна страна:

По иска с правно основание чл. 79, ал.1 вр. 265 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже: наличие на договор за изработка с изложеното в ИМ съдържание, възнаграждение; наличието на недостатъци в изпълнението - такива, които не могат да се открият при обикновения начин на приемане или се появят по-късно; известяване на изпълнителя веднага след откриването им */освен ако изпълнителят е знаел недостатъците/*. По иска с правно основание чл. 59 ЗЗД в тежест на ищцовата страна е да докаже, че е платила процесната сума; че ответникът се е обогатил с нея и че е налице връзка между обедняването на ищеца и обогатяването на ответника. Ответникът носи тежест да докаже изпълнение на задълженията си в пълен обем.

Исковете са предявени в посочената по-горе последователност, а именно – главен с правно основание чл. 79, ал.1 ЗЗД и евентуален с правно основание чл. 59 ЗЗД, което е и изрично потвърдено от процесуалния представител на ищеца в проведеното на 19.06.2023 г. о.с.з. За пълнота съдът намира за необходимо да посочи, че в случая е ирелевантно обстоятелството, че процесуалният представител на ищеца е посочил, че съединяването е алтернативно, доколкото в случая не се касае за алтернативни престации за да намери приложение такъв вид съединяване. Сочат се различни основания, от които произтича

претенцията на ищеца, а именно – договорно и евентуално – извъндоговорно основание. С оглед изложеното съдът намира, че следва да разгледа на първо място главния иск, а при неоснователност на същия – евентуалния такъв.

Както бе посочено вече, не е спорно по делото, че между страните са съществували валидни облигационни отношения, произтичащи от Договор за извършване на СМР, с предмет аварийен ремонт на водопровод в З.К. на стойност 59 622,70 лв. За извършените СМР между представители на възложителя и изпълнителя се установява, че е съставен Протокол /образец 19/, където са описани извършените СМР, тяхното количество и цена. Общата сума на отразените в протокола СМР възлизала на 57 131,28 лева. За стойността на извършените СМР са издадени две фактури, като същите са заплатени от ищеца, което обстоятелство също не е спорно между страните по делото.

Основният спорен въпрос по делото е дали ответникът е изпълнил в пълен обем задълженията си по договора. В частност претенцията на ищеца се състои в твърдения за неизпълнение на конкретно посочените в молба от 31.03.2023 г. /л.96/ по вид, количество и цена СМР на обща стойност 24 101,65 лева с ДДС, които били възложени и заплатени. В случая с оглед твърденията на ищеца, се касае за неизпълнение в количествено отношение на възложената работа по договор за изработка, по който е било заплатено изцяло договореното възнаграждение. Безспорно сключеният между страните договор, има характеристиките на договор за изработка по смисъла на чл.258 ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл. 264 ал.2 от ЗЗД при договор за изработка възложителят е длъжен да прегледа работата и да уведоми изпълнителя за забелязани недостатъци незабавно, иначе същата се счита за одобрена, освен ако по-късно се открият недостатъци, които не са могли да се забележат при обикновен преглед. При открити впоследствие скрити недостатъци, правата на възложителя се запазват, ако незабавно уведоми изпълнителя за тях. Уведомяване не е нужно, ако изпълнителят е знаел за недостатъка. Уведомяването следва да се извърши незабавно след откриване на недостатъка, като в случай, че той е явен, този момент е предаването на работа, а в случай, че той е скрит - от момента на проявяването и откриването му. Несвоевременното уведомяване води до отпадане отговорността на изпълнителя и то е приравнено на одобрение (*В този смисъл е Решение №1087/18.11.2008г. по гр.д. №3672/2007г. на ВКС, ГК*). Кредиторът е освободен от задължение за уведомяване, само ако длъжникът съзнателно е премълчал за наличието на недостатък. Законът не презумира знание на изпълнителя за недостатъка, поради което то подлежи на доказване. (*В този смисъл са Решение №1585/17.10.2002г. по гр.д.№113/2002г. на ВКС, V-то Г.О.; Решение №547/07.07.1993г. по гр.д.№1622/92г. на ВС, V-то Г.О.*) Този недостатък трябва да съществува към момента на изпълнението на задължението на изпълнителя за предаване на работата, като това отклонение не трябва да е известно на възложителя. Изпълнителят отговаря пред възложителя, ако работата е имала недостатъци, като в този случай за възложителя са предвидени възможностите по чл.265 ал.1 и ал.2 от ЗЗД. Отговорността на изпълнителя по чл.265 от ЗЗД е идентична с отговорността на продавача по чл.195 ал.1 от ЗЗД. Идентични са и разпоредбите на чл.264 ал.3 от ЗЗД и на чл.194 ал.1 изр.2 ЗЗД - те уреждат необорима законова презумпция, че в случай на липса на възражения от възложителя, респективно купувача, се счита, че работата, респективно вещта, е приета без забележки, тоест е одобрена. Одобряването на работата от поръчващия само по себе си обуславя невъзможност в последващ момент той да реализира отговорността на изпълнителя по чл. 265 от ЗЗД. (*В този смисъл са Решение №586/12.06.2007г. на ВКС, ТК; Решение №240/14.06.2007г. на ВКС, ТК; Решение №1100/04.07.2003г. по гр.д.№ 1876/2002г. на V-то Г.О. на ВКС*) С разпоредбата на чл. 265 от ЗЗД законодателят е предвидил няколко различни възможности за възложителя при извършена работа с недостатъци, една от тях е поръчващият да иска намаляване на възнаграждението, съгласно чл.265 ал.1 пр.3 ЗЗД. Това не е обезщетение за вреди, а е възстановяване еквивалентността на престациите по договора за изработка. Съгласно чл.265 ал.3 ЗЗД отговорността на изпълнителя за недостатъци се погасява с изтичане на шест месеца, респективно на пет години при СМР, считано от деня на предаване и приемане на работата.

При внимателен прочит на разпоредбите, регламентиращи договора за изработка, и при съпоставката им в логическо и систематично отношение прави впечатление, че с нормата на чл. 265 ЗЗД, законодателят установява възможности за възложителя, които възникват, при направено от негова страна възражение за некачествено изпълнение, което може да се изрази в отклонение от поръчаното или в извършена работа с недостатъци. Същевременно в постоянната практика на ВКС */Решение №94/02.03.2012г. на ВКС по т.д. №133/2010г., II т.о., ТК и Решение №141/27.04.2015г. на ВКС по т.д. №3601/2013г., II т.о., ТК/* е застъпено становището, че възраженията на възложителя за неточно изпълнение в количествено отношение не се обхващат от установената в чл.264 ал.3 ЗЗД преклузия и могат да бъдат противопоставени на изпълнителя. При наличие на сключен договор за изработка, при извършено приемане на работата и заплатено в пълен размер възнаграждение от страна на възложителя, за него възникват правата, предвидени в чл. 79 ЗЗД при неточно изпълнение на задълженията по договора. Съгласно чл. 79 ал.1 ЗЗД, ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнението заедно с обезщетение за забавата, или да иска обезщетение за неизпълнение. Неизпълнението се проявява в две основни форми - пълно неизпълнение и неточно изпълнение, като частичното изпълнение е вид неточно изпълнение. Претенцията по чл. 79 ал.1 пр.2-ро ЗЗД има за цел да обезщети кредитора с паричната равностойност на нереализираната престация по неизпълнения договор. Неточното изпълнение е налице, когато изпълнението е неадекватно на дължимото по количество. Гражданската отговорност при неизпълнение на договорно задължение има обезщетителна функция. При договорно неизпълнение в правната сфера на кредитора настъпват неблагоприятни правни последици в резултат на неосъществяването на дължимата и очаквана позитивна промяна в имущественото му състояние. Съответно при договорно неизпълнение чрез ангажиране отговорността на длъжника за защита на нарушения позитивен интерес на кредитора, гражданската отговорност изпълнява обезщетителна функция. Основният фактически състав на отговорността при договорно неизпълнение е уреден в нормата на чл. 82 ЗЗД. Обезщетението при неизпълнение на договорно задължение обхваща претърпяната загуба и пропуснатата полза, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждане на задължението. Елементите на фактическия състав включват неизпълнение на задължението по двустранен договор по причина, която може да се вмени във вина на длъжника и изправност на насрещната страна. Отговорността по чл. 82 ЗЗД е обусловена от настъпването на вреда, която да е в причинна връзка с неизпълнението. Претърпяната загуба, като елемент от фактическия състав на обезщетението за вреди, е вид имуществена вреда, изразяваща се в намаляване имотното състояние на кредитора в резултат на неизпълнението.

В процесния случай се твърди, че във връзка с извършена от АДФИ финансова инспекция на възложителя, са установени неизпълнени в количествено отношение СМР по процесния договор за обществена поръчка, които са били включени в приемателния Протокол /образец 19/ и заплатени на изпълнителя.

Предявената искова претенция е за обезщетение за претърпяна загуба, изразяваща се в намаляване актива на възложителя със сумата от 24 101,65 лева, представляваща част от платеното възнаграждение по договора за изработка за реално неизпълнени в количествено отношение СМР.

Двустранно подписаният между страните протокол за изпълнени видове работи, в който са посочени количество, единична цена и обща стойност на отделните видове работи, по своята същност представлява приемо-предавателен протокол за тези СМР. Същият има характера на частен свидетелстващ документ, който не се ползва с обвързваща материална доказателствена сила за отразените в него факти и може да бъде оспорен с всички доказателствени средства по ГПК, без проверка истинността му по реда на чл.193 ГПК. Когато такъв протокол е подписан от възложителя, тежестта за доказване, че част от удостоверените работи не са изпълнени, е на възложителя - *Решение №65/16.07.2012г. на ВКС по т.д. №333/2011г. на II т.о., ТК*. Съгласно чл.1 ал.4 от Наредба №3/31.07.2003 г. за

съставяне на актове и протоколи по време на строителството, съставените и оформени съгласно изискванията на тази наредба актове и протоколи имат доказателствена сила при установяване на обстоятелствата, свързани със започване, изпълнение и въвеждане в експлоатация (приемане) на строежите. Актовете обр.19 удостоверяват завършването – по вид, количество и стойност на изпълнените СМР, като възложителят, подписвайки актовете, прави и изявление за приемане на работата. Актовете обр.19 съставляват частни свидетелстващи документи, които нямат абсолютна доказателствена стойност по отношение на отразените в тях като извършени СМР и съдържанието им подлежи на оспорване (Решение №566/18.11.2008г. на ВКС по т.д.№300/2008г., I т.о., ТК).

В тази връзка по делото е допуснато изготвянето на СТЕ, която да установи дали посочените в протокола СМР действително са извършени и респ. на каква стойност са. Експертът е дал заключение, съобразявайки и показанията на М.Б., че извършените СМР възлизат на 43 960,70 лв. Съдът счита, че към тази сума, следва да бъдат прибавени и сумите за почистване на трасето с булдозер в размер на 3696,00 лв. без ДДС, които макар изрично да не са били предвидени в офертата, са извършени, посочени са в протокола за приемане, а освен това и свидетелят М.Б. е дал показания, че такива действия са извършени, в противен случай би се стигнало до неоснователно обогатяване за сметка на ищеца. Освен това за пълнота на изложението следва да се посочи и че съгласно чл. 2, ал. 7 от Договора окончателната стойност се определя на база протоколи /обр. 19/ за действително извършени работи, подписани от изпълнителя и възложителя, като същата не може да надвиша стойността посочена в договора, а именно 49 685,60 лв. без ДДС или 59 622,72 лв. с ДДС.

С оглед изложеното съдът достига до извода, че стойността на извършените СМР възлиза на 48 395,90 лв., а платените от ищеца суми са в общ размер на 57 131,28 лв., респ. **искът е основателен за сумата от 8 735,38 лв.**, а за горницата над него и до пълния предявен размер от 24 101,66 лв. подлежи на отхвърляне.

На ищеца следва да се присъди и обезщетение за забава на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, което за периода от 30.05.2022 г. до 26.07.2022 г., възлиза на **140,74 лв.**, изчислен от съдът на основание чл. 162 ГПК, с помощта на онлайн лихвен калкулатор. За горницата над посочената сума и до пълния предявен размер от 379,00 лв. искът подлежи на отхвърляне.

С оглед частичната основателност на главния иск, евентуалният такъв не следва да се разглежда.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни.

Ищецът претендира разноски за държавна такса в размер на **964,07 лв.**, както и юрисконсултско възнаграждение, което съдът с оглед фактическа и правна сложност на делото, както и с оглед броя проведени о.с.з. определя в размер на **150,00 лв.** На основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца с оглед уважената част от исковете, следва да се присъди сумата от **403,94 лв.** Искането на ищеца за присъждане на разноски за нотариални такси, следва да се остави без уважение, доколкото същите не представляват деловодни разноски, и редът за претендирането им е друг.

Ответникът претендира разноски за депозит за свидетел в размер на 50 лв., депозит за експертиза в размер на 450 лв., депозит за допълнителна експертиза в размер на 250 лв., както и адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. Ищецът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е неоснователно, доколкото претендираното такова е под минималния размер. С оглед отхвърлената част от исковете и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, на ответника следва да се присъди сумата от **1015,49 лв.**

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Г.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, да заплати

на Г.Д.И.Н.“ към Министерство на правосъдието, с адрес ***, на основание **чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД** сумата от **8 735,38 лв.**, представляваща разлика между стойността на действително извършените СМР по Договор № 4916/21.07.2020 г. и стойността на извършените плащания по него, сумата от **140,74 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 30.05.2022 г. до 26.07.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 79, ал. 1 ЗЗД за сумата **над 8 735,38 лв.** до пълния предявен размер от 24 101,66 лв. и иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата **над 140,74 лв.** до пълния предявен размер от 379,00 лв., **като неоснователни.**

ОСЪЖДА „Г.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, **да заплати** на Г.Д.И.Н.“ към Министерство на правосъдието, с адрес ***, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **403,94 лв.** – разноски по делото.

ОСЪЖДА Г.Д.И.Н.“ към Министерство на правосъдието, с адрес ***, **да заплати** на „Г.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **1015,49 лв.** – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____